

[Lone Dybkjær]

Jeg vil dog gerne starte med at sige, at jeg synes, det er fint, at finansministeren har fremsat forslaget, for som jeg ser det nu, er der ikke noget bredt flertal bag det, og det vil jo betyde, at der bliver lejlighed til at tage en diskussion. Og så er det jo den rigtige måde at gøre det på. Nu er der et konkret forslag, og så kan vi tage en diskussion på basis af det. Jeg vil nok sige, at der er temmelig mange uoplyste sider i dette forslag, men dem kan vi jo få lejlighed til at dyrke lidt.

Det, jeg synes har været det mest interessante ved læsningen af forslaget, har sådan set været finansministerens »m.v.«, for sådan som jeg oplever det dér »m.v.«, må det jo dække alle de projekter, vi skal i gang med i alle andre dele af landet. Nå, nu driller jeg finansministeren lidt. Men der er jo ikke det sted, vi ikke skal i gang med storstilede projekter, og derfor kunne jeg godt tænke mig – og det kunne vi i det hele taget godt – at kigge lidt nærmere på alle disse måltal.

Noget af det, der nok er tilfældet i det, er, at Finansministeriet ved hjælp af alle disse fine projekter, som jeg ikke skal sige måske på et tidspunkt ikke kan være rigtige, faktisk går over til, hvad jeg vil kalde kreativ finanspolitisk tænkning. Jeg siger bare gået over til, og så har jeg sådan ikke sagt noget om, hvor man går hen. Som jeg ser det, må dannelsen af alle disse aktieselskaber, som vi laver her, så være et brud på måltallet, som jeg i øvrigt synes vi kan diskutere, men så vil jeg tilføje, at enten har vi et måltal, der så må overholdes sådan nogenlunde efter de samme præmisser af os alle sammen, eller også har vi ikke noget måltal. Sådan som jeg ser det, får vi en masse uden om måltallene ved alt det her.

Jeg behøver ikke at komme ind på de betragtninger, jeg deler med hr. Gade, om, at hvis vi kunne bruge salg af arealer også til børnehaver og al den slags, var der jo en del ting, vi kunne løse.

De miljømæssige betragtninger er der nogle der er kommet ind på.

Jeg synes forslaget alligevel totalt mangler alt andet end beton, forstået på den måde, at der selvfølgelig er nogle meget store, gode og fine visioner i det, men det er jo ikke specielt i sin læsning kulturelt. Jeg er godt klar over, at der står lidt om, at det skal tilgodese den ene, den anden og den femte udvikling, og at der skal

være en høj arkitektonisk kvalitet. Så vidt jeg kan se, må Planstyrelsen eller noget tilsvarende have været inde i billedet her. Det står sådan set også fint nok, men det kniber mere med det indholdsmæssige og det kulturelle. Derfor synes jeg, at det er noget af det, vi skal bruge tiden til under det kommende udvalgsarbejde, og det synes jeg også finansministeren skal give sig tid til, for det er godt for projektet. Jeg tror, der kan komme nye ideer frem med det, selv om vi så måske får dannet disse aktieselskaber en anelse senere.

Vi skal diskutere, hvad den økonomiske holdbarhed er i det. Det er jo ikke på nogen måde gennemskueligt. Selv om man læser bemærkningerne, må man sige, at detaljeringsgraden ikke er meget høj, og vi er ikke helt overbeviste om, at det økonomisk hænger så fint sammen, som Finansministeriet er. Hvad er så den videre dynamiske, kulturelle indholdsmæssige effekt af det? Vil det virkelig, når vi kigger på det, kunne blive den vækst for København, som Finansministeren ønsker sig? Det synes jeg vi skal bruge tiden til at diskutere.

Men jeg synes sådan set, det er fint, at finansministeren har fremsat forslaget, i hvert fald hvis finansministeren med forslagets fremsættelse har ønsket, at vi skal have en god debat om København og Københavns udvikling, samtidig med at vi også har de to andre forslag fremme, om Øresundsbroen og om Københavns Havn og udviklingsselskabet, for så får vi i hvert fald en vis sammenhæng i tingene. På den måde er det godt. Kunne vi så bare få diskuteret tingene lidt i fællesskab, tror jeg, det ville være udmærket. Jeg synes i og for sig, der kunne have været god basis for, at alle forslagene gik i ét udvalg, men jeg skal nok lade være at komplicerede tingene med et forslag om det.

Glønborg (KRF):

Dette lovforslag er et, som jeg må sige både ja til og nej til. Ja til tanken om at give København et erhvervmæssigt løft. Der skal være plads til at arbejde, plads til at bo, plads til at leve, og der skal være nogle trafikmuligheder, alt sammen for at vi kan få mere liv i vores hovedstad.

Oplægget til samspil mellem staten, kommunerne, amtet og erhvervslivet er prisværdigt. Men jeg vil så godt sige, at samspillet med folk i almindelighed, borgerne, eller hvad man nu vil